

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.633 van 19 december 2003
in de zaak A. 138.862/X-11.490.**

In zake : 1. John DE MEULENAERE,
 2. Maria VERSTRAETEN,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat R. VERREYCKEN,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Louizalaan 174/8

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

tussenkommende partij :

de v.z.w. ANTWERP ISLAMIC ASSOCIATION,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. TOP,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Brederodestraat 146.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Johan DE MEULENAERE en Maria VERSTRAETEN op 21 juni 2003 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 22 april 2003 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening houdende inwilliging van een aanvraag tot afwijking van het koninklijk besluit van 9 mei 1977, genomen in uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek, "met betrekking tot de breedte van de gangen, het plaatsen van een lift en de lengte van de aantrede" in een gebouw gelegen te Antwerpen, Van Kerckhovenstraat 87-89, kadastraal bekend Sectie E, nrs. 231p11, 231n5 en 213a12;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 november 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. VERREYCKEN, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat T. DE KETELAERE die, loco Advocaat J. CLAES verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat E. TOP, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de v.z.w. ANTWERP ISLAMIC ASSOCIATION met een verzoekschrift van 30 juli 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers aanvoeren wat volgt :

"Verzoekers leiden bij niet-schorsing een ernstig nadeel, dat door een eventueel later vernietigingsbesluit onmogelijk kan hersteld worden.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat hierin, dat op dit ogenblik elke dag wordt voortgebouwd voor de voltooiing van een grootschalig cultureel centrum met polyvalente zaal, op basis van een volgens verzoekers onwettige beslissing tot afwijking van de voorgeschreven wetgeving;

Het nadeel voor verzoekers is zoals hoger uiteengezet het feit dat de niet-toegankelijkheid van de eerste verdieping zoals door de wetgeving inzake toegang gehandicaptten wordt voorgeschreven, verzoekers berooft van de mogelijkheid er zelf en persoonlijk op toe te zien dat het publiek toegankelijke 'cultureel centrum' geen activiteiten ontplooit die strijdig zijn met bouw- of milieuvergunning;

Zelfs indien uw Raad immers zou besluiten tot een vernietiging van de afgeleverde bouwvergunning, dan zal op dat ogenblik gelet op de lengte van de vernietigingsprocedure de bouw van het complex voltooid zijn; elke grondige wijziging aan de bouwplannen (vooral de plaatsing van een noodzakelijke lift) zal op dat ogenblik onmogelijk zijn;

Verzoekers wensen trouwens actief te ijveren bij het bestuur voor een fundamentele wijziging in de bouwplannen en de bestemming, bv. in de zin van verbouwing naar een appartementencomplex dat de bestemming bewoning respecteert; aangezien op dit ogenblik de werken nog niet voltooid zijn, is dit op dit ogenblik nog mogelijk; indien het gebouw zal voltooid zijn, en dan vooral zonder lift naar de eerste verdieping, is dit onmogelijk.

Vandaar dat verzoekers van mening zijn dat het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel aanwezig is";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt :

"Art. 17, par. 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen;

Artikel 8, tweede lid, 5° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten :

'een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen ';

Uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in zijn verzoekschrift duidelijk én concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Welnu, de verzoekende partijen komen er in hun verzoekschrift niet toe aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Verzoekende partijen blijven in gebreke aan de hand van concrete en precieze gegevens een duidelijk beeld te verschaffen;

Kortom de uiteenzetting van verzoekende partijen bevat geen concrete en precieze gegevens waaruit zou moeten blijken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het aangevochten besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, par. 2;

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen nadeel voorhanden is en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verweren;

Er dient verwezen te worden naar hetgeen hiervoor reeds werd uiteengezet bij de bespreking van het belang in casu van verzoekende partijen én bij de weerlegging van hun middelen en de daarin aanwezig zijnde elementen m.b.t. het MTHEN,

Er dient o.a. opnieuw gewezen te worden op :

- eerste verzoekende partij woont in de Tulpstraat, dus niet de straat waar het gebouw gelegen is,
- er op de plaats in kwestie reeds een gebedscentrum aanwezig was en nergens uit blijkt dat nu een grotere volkstoeloop te verwachten is,
- de drukte, zo die er al zou zijn, uitsluitend aanwezig is ter gelegenheid van het vrijdaggebed,
- de door hen ingeroepen 'gevorderde leeftijd' niet wordt geconcretiseerd en te algemeen is,
- als er al van enige hinder zou sprake zijn, deze niet voortvloeit uit de bestreden beslissing,
- verzoekende partijen perfect de mogelijkheid hebben het gebouw in kwestie te bezoeken en zij niet kunnen beschouwd worden als gehandicapten, e.d.;

M.a.w. ook aan de tweede door artikel 17, par. 2 van de gecoördineerde wetten opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen is niet voldaan";

Overwegende dat de tussenkomenende partij laat gelden wat volgt :

"Elke argumentatie omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel ontbreekt in het verzoekschrift tot schorsing.

De vrijwillig tussenkomende partij sluit zich aan bij de argumentatie ontwikkeld door het Vlaamse Gewest wat betreft de gevolgen van de afwezigheid van enige argumentatie hieromtrent in het verzoekschrift tot schorsing.

Hoger werd uiteengezet dat verzoekende partijen niet doen blijken van het rechtens vereiste belang.

Nog minder kan worden aangenomen dat de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden wanneer zij het normale verloop van een beroep tot nietigverklaring moeten afwachten.

De vordering van schorsing is, om deze reden eveneens, onontvankelijk";

Overwegende dat verzoekers in hun uiteenzetting van "het moeilijk te herstellen ernstig nadeel" niet beweren persoonlijk te willen deelnemen aan activiteiten die zullen worden ontplooid in het betrokken cultureel centrum en dat dit voor hen onmogelijk wordt ingevolge de bestreden afwijkingen van het koninklijk besluit van 9 mei 1977; dat zij enkel stellen hierdoor niet in staat te zijn persoonlijk erop toe te kunnen zien dat deze activiteiten conform de afgegeven vergunningen zijn; dat zij evenwel niet uiteenzetten welk nadeel zij precies zullen lijden indien zij dit toezicht niet persoonlijk kunnen uitoefenen; dat verzoekers ook niet beweren eigenaar te zijn of enig zakelijk of persoonlijk recht te bezitten op het betrokken onroerend goed; dat de onmogelijkheid hun wens te kunnen realiseren om de bouwplannen en de bestemming van het complex te wijzigen bij gebreke aan enig concreet argument waaruit zou kunnen blijken dat het vervullen van die wens mogelijk is, niet als een ernstig nadeel kan worden aangenomen; dat verzoekers' uiteenzetting geen afdoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. ANTWERP ISLAMIC ASSOCIATION in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomen de partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.